

342 *YTTRANDE VID PLENUM 31.X 1864**RA, Senatens arkiv*

10 Sedan detta utlåtande blifvit uppläst, yttrade Senatorn Snellman, – att innan Senatorn ville ingå i slutlig pröfning af denna fråga, ansåg Senatorn det borde tjenstförrättande Guvernörens i Åbo län yttrande infordras i anledning af framställningen om vidtagande af åtgärder till beredande af någon utväg för fångarne att försälja deras ofvanberörde tillverkningar med tillika, fästadt afseende derå huruvida ej ifrågavarande arbete, till undvikande af konkurens för den fria arbetaren, kunde för kronans räkning utföras, dervid likväl af det för dessa tillverkningar inflytande försäljningspris ett afdrag borde göras till fångarnes förmon och en sparkassa för dem sålunda bildas.

20 Då det till följe af omröstningens utgång nu ålåg Senatorn Snellman att sig i ärendet slutligt utlåta, yttrade Senatorn: – att Senatorn ville till Prokuratorn i Kejsrerliga Senaten öfverlemna att i samråd med ofvanbemälde tjenstförrättande Guvernör besluta om vidtagande af lemplige åtgärder till afhjelpande af det af fångarne öfverklagade förhållande, dock med iakttagande dervid att arbetsprodukterne, till undvikande af en, enligt Senatorns tanke, med skäl befarad konkurens för den fria arbetaren, användas för kronans räkning emot en bestämd måttlig ersättning till tillverkaren; de sålunda inflytande medlen borde af Fängelsedirektören förvaras för att vederbörande vid deras frigifvande från fängelset tillhandahållas.

343 *YTTRANDE VID PLENUM 31.X 1864**RA, Senatens arkiv*

30 Emot Kejsrerliga Senaten i ämnet sålunda fattade beslut inlemnades af Senatorn Snellman till protokollet följande skriftligen affattade reservation: – »Ehuru Ständerna af bränvinsbränningskatten icke anvisat medel för de ändamål, Hans Majestät i dess Nådiga proposition äskat, utan annorlunda om denna inkomsts användande disponerat, får jag underdånigst tillstyrka, att Hans Majestät Nådigst måtte låta vid denna Ständernas disposition bero, emedan till den grundlagliga skattebevilningsrätten äfven hörer beslutande rätt angående medlens användande.

40 Vål hade det varit önskligt, att Ständerna med mindre frikostighet sett kommunernas och deras enskilda medlemmars fördel till godo och icke gjort de anslag, som för hela landets allmänna bästa kräfvast, så uteslutande beroende af ett lån i utlandet, hvaraf tungan till betydligaste del faller på kommande släkten, om ens lån till det höga belopp, Ständerna föreslagit, blir möjligt och med afseende på landets tillgångar rådligt att upptaga. Men vid det beslut Ständerna i detta hänseende fattat, anser jag för min del rätt, att de åt kommunerna förbehållna medlen lemnast helt och hållet åt dessas fria disposition, hvarföre jag icke kan tillstyrka, att Hans Majestät må låta utförda några föreskrifter för deras användande, så mycket mindre som den föreslagna nya kommunalförfattningen i min tanke är utsatt för att blifva en tom bokstaf, och detta endast derigenom kan afvändas, att åt kommunalförvaltningen lemnas den största möjliga frihet.

50 Till det beslut, Ständerna fattat om bränvinsbränningskattens användande i öfrigt, hafva de delvis varit tvungne, emedan inkomsten af den bevilning, de sig åtagit, omöjligen kunde motsvara de behof, som